

meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd):

door op het terrein, gelegen te _____, ten
kadaster gekend onder _____ in eigendom
toebehorende aan _____ hiervoor nader
geïdentificeerd
een berging / garage (oppervlakte 91 m² en hoogte 3,8 m) te
hebben opgericht.

te _____ op niet nader te bepalen data in de periode gaande
van 15.05.1998 (st. 15) tot 30.04.2000

de feiten A thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999)

- B. Bij inbreuk op de artikelen, 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, *die geen betrekking hebben op de stabiliteit in casu*:

door op het terrein het bouwwerk omschreven onder de tenlastelegging A (verder) te hebben opgericht

te _____ op niet nader te bepalen data in de periode gaande
van 01.05.2000 tot 29.05.2001 (st. 1)

Nopens de procedure

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd regelmatig betekend.

De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor te _____ op 30 september 2005. De dagvaarding is ontvankelijk (art. 160 van het

decreet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, hierna afgekort DORO).

De dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de telastleggingen en identificeert de eigenaren ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek.

Bij brief van 21 september 2005 bracht ter kennis nog niet over een vergunningenregister te beschikken.

De inschrijving van de dagvaarding in het gemeentelijke vergunningenregister is niet op straffe van ontvankelijkheid opgelegd (art. 161 DORO).

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De rechtbank aanhoorde ter terechtzitting van 15 november 2005:

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door de substituut-procureur des Konings ;
- de beklaagden, in hun middelen van verdediging, voorgedragen door henzelf en bijgestaan door meester advocaat te

*****

Nopens de feiten

De beklaagden zijn eigenaars van een perceel gelegen in een verkaveling. Op 18 maart 1998 verleende het Schepencollege hen een bouwvergunning voor een woning. De vergunning voor de voorziene garage werd uitdrukkelijk geweigerd wegens strijdigheid met de verkavelingsvoorschriften.

Desondanks hebben de beklaagden toch de garage gebouwd. Zij hebben ter kwader trouw gehandeld en doelbewust de wet overtreden in de hoop dat dit hetzij geen gevolg zou hebben, hetzij dat de constructie uiteindelijk toch zou kunnen blijven bestaan.

Ook hun architect heeft hen tijdig schriftelijk gewaarschuwd dat zij illegaal aan het bouwen waren. De feiten worden dan ook terecht niet betwist en zijn bewezen.

Nopens de straffen

De feiten A en B kunnen in hoofde van beide beklaagden worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en/of een geldboete van 26 tot 400.000 euro

Deze betichtingen zijn in hoofde van beide beklaagden de uiting van éénzelfde strafbare gedraging, zodat voor ze samen telkens slechts één straf moet worden opgelegd.

Gelet op het doelbewust overtreden van de wet dient een effectieve geldboete zoals hierna bepaald te worden opgelegd.

Geen retroactiviteit van de strengere strafwet : art. 2, 2de lid Sw.

De toepassing van de wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000) met ingang van 1 januari 2002 brengt een (marginale) verhoging van de geldboeten met zich mee. Aangezien de aan de beklaagde ten laste gelegde feiten dateren van voor de inwerkingtreding van deze wet, mag de verhoging van de geldboeten niet op deze feiten toegepast worden.

Het bedrag van de geldboete, verplicht uit te drukken in EUR, dient dan ook berekend te worden door de verhoging van de door 40,3399 gedeelde geldboete zoals bepaald in het strafwetboek, met de opdecimen geldend op het ogenblik van de gepleegde feiten.
(dus dit is : geldboete in frank x 1990 opdecimes : 40.3399)

Nopens de herstellvordering

Bij brief van 28 september 2004 vorderde het CBS de betaling van een meerwaarde van 14730,20 euro. Volgens de vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van 19/11/2004 dient dit bedrag geïndexeerd te worden tot 15.930 euro en mogen er het bouwwerk geen instandhoudings- of onderhoudswerken meer worden uitgevoerd. De vordering van de stedenbouwkundig inspecteur werd evenmin betwist en is gegrond.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen :

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935 ;
art. 162, 182, 184, 189, 190, 194 Wetboek van Strafvordering ;
art. 2, 3, 38, 39, 40, 41, 50, 65, 66, 100 Strafwetboek, alsmede de wetsbepalingen zoals in de tenlasteleggingen hiervoor aangehaald;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK**,

Veroordeelt de beklaagden voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A en B samen ELK tot een GELDBOETE van (vijfhonderd frank gedeeld door 40,3399 en verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes =) **TWEEDUIZEND VIERHONDERDACHTENZEVENTIG KOMMA VIERENNEGENTIG (2.478,94) EUR.**

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboetes zullen kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van telkens 35 DAGEN.

Zegt dat de beklaagden verplicht zijn ELK een bedrag van TIEN EURO, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus telkens gebracht op VIJFENVIJFTIG EURO, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Veroordeelt de beklaagden solidair tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **77,68 EUR.**

Veroordeelt de beklaagde tot de eigen kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **6,60 EUR.**

Legt de veroordeelden eveneens ELK een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en van 11 december 2001.

BEVEELT op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur en het openbaar ministerie de eerste en tweede beklaagde hoofdelijk een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het onroerend goed aan de kadastraal gekend onder heeft gekregen door de bewezen verklaarde feiten.

ZEGT dat de beklaagden zich op een geldige wijze kunnen kwijten hetzij door binnen één jaar na dit vonnis de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen door afbraak van de woning hetzij door de som van 15.930 EUR uiterlijk bij het verstrijken van deze termijn van één jaar te storten op het rekeningnummer van het Grondfonds.

